

[Hans R. Knudsen.]

kommuneskat? Det er ikke alene grænsen ved de 4 000 kr., venstre har været modstander af. Da vi sidst behandlede spørgsmålet om bundgrænserne, forhøjede vi disse så beskedent som til 1 200 kr. i landkommunerne og 1 500 kr. i købstæderne, og da gik venstre, så vidt jeg husker, også imod.

Nu kommer vi med et forslag, hvor bundgrænsen skal være 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for ikke-forsørgere. Denne bundgrænse gælder for statsskatten, så jeg forstår ikke rigtig motiveringen for, at man ikke også vil have en tilsvarende ved kommuneskatten. Det er rigtigt, som den højtærede indenrigsminister sagde, at i de allerfleste tilfælde drejer det sig om så små skattebeløb, at det vanskeligt betaler sig at opkræve dem. Da vi gik op til 1 200 kr.s bundgrænsen, opdagede mange kommuner, at de sparede flere penge ved at undlade at udskrive disse skatter, end de ville have fået ind ved at opkræve dem.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte, om socialdemokratiet ville forhandle om disse bundgrænser og dermed, tilføjede det ærede medlem, også om en lidt lavere procent end den, man ellers ville få. Det er naturligvis rigtigt, at hvis man sætter bundgrænsen lavere, bliver procenten også lavere, og det vil have indvirkning på de stigende indtægter, selv om det er meget forsvindende. Der er bare det ved det, at hvis man sænker bundgrænsebeløbet på de 4 000 kr., er det ikke alene dem, der ligger omkring de 4 000 kr., det går ud over, men beløbet skal samtidig være fradrag for alle andre indtægter, og det vil betyde, at hvis man sænker dette bundbeløb ret meget og derigennem forringer det fradrag, alle skatteydere skal have, kommer man til at stramme beskattningen netop på mellemindtægterne, kun til fordel for dem, der ligger allerhøjest i indtægtsklasserne. Når vi ser på virkningerne heraf og får talt om spørgsmålet i udvalget, mon vi så ikke alligevel skulle kunne blive enige om løsningen af disse problemer og blive enige i god tid, i hvert fald ikke ret meget senere end den 1. marts?

Jens Chr. Christensen: Jeg skal ikke på nuværende sene tidspunkt forlænge debatten. Det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen spørger, hvorfor venstre ikke vil

være med til samme bundgrænse for kommuneskatten som for statsskatten. Jeg kan sige akkurat det samme som det ærede medlem hr. Poul Møller, nemlig at der er den forskel på kommuneskat og statsskat, at til staten yder hver borger et væsentligt bidrag til opretholdelse af statens økonomi gennem den indirekte beskatning, medens man med fuld ret kan hævde, at der er et nøjere sammenknytningsforhold mellem borgerne og deres kommuner, end der er mellem staten og borgerne. Som jeg sagde i mit første indlæg, synes jeg i hvert fald, at det er et forkert princip, at man uden videre fritager en mand for en stor part af de forpligtigelser, som en borger har i ethvert samfund. Jeg kan også vende sagen om og stille det mods spørgsmål til det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, om han hylder det samme princip inden for det parti, han tilhører. Jeg har altid haft den opfattelse, at dér har man ansvar og rettigheder nøje forbundet med hinanden.

Den højtærede minister var meget glad også for oppositionspartiernes modtagelse af lovforslagene. Jeg må måske have lov at sige, at efter min opfattelse er den højtærede minister ret beskeden. Det var ikke akkurat blomster, vi forærede den højtærede minister. Bortset fra beskatningsreglen, som tænkes gennemført også i købstadkommunerne, var det ikke en hel masse vi, i hvert fald venstre, var særlig tilfredse med. Vi har peget på den efter min mening ret stærke progression, der skal finde sted i hovedstadskommunerne. Også med hensyn til afløsningen af erhvervsskatten mener vi at ministeren kommer for højt op.

For at gøre det kort vil jeg slutte med at sige lidt om ejendomsskatterne. Ganske vist mente den højtærede minister, at det spørgsmål var ikke til debat i forbindelse med drøftelsen af disse lovforslag, men, tilføjede ministeren, når venstre hele tiden vender tilbage til det spørgsmål, er det også nødvendigt med et svar. Det er vel ret naturligt, at venstre gang på gang vender tilbage til spørgsmålet om ejendomsskatterne, for der er ikke sket nogen særlig ændring med hensyn til ejendomsbeskatningen i de sidste mange år. Ligeegyldig hvilke forslag oppositionen kommer med, har man ikke vist nogen særlig vilje, hverken fra den nuværende regering eller fra tidligere social-